

กิตติกรรมประกาศ

คิดมาโดยตลอดว่ากิตติกรรมประกาศคงเป็นส่วนที่ง่ายที่สุดของการทำวิทยานิพนธ์ แต่วันนี้เรียนรู้ว่าคิดผิดถนัด เอาเข้าจริงกิตติกรรมประกาศคือสิ่งที่ยากที่สุด เพราะเป็นการยากที่จะให้ตัวหนังสือสื่อความหมายได้หมดอย่างที่ใจรู้สึก กิตติกรรมประกาศเป็นเรื่องของการรับรู้ภายในที่สะสมก่อตัวระหว่างฉันและผู้คนที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ โดยเฉพาะอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ. ดร. นลินี ต้นธูวณิชย์ อาจารย์ชาวรุ่งไม่รู้ว่าพูดอย่างไรดีถึงความกรุณาแบบสุดๆที่อาจารย์มีให้ เท่าที่ทำได้ตอนนี้คงเป็นการกล่าวขอบพระคุณอย่างสุดซึ้งถึงความเอื้ออาทรที่อาจารย์มีให้ลูกศิษย์คนนี้ และหนูคิดว่ามันมีค่าที่สุดและเป็นสิ่งหนูพยายามจดจำและจะทำเมื่อมีลูกศิษย์ของตนเอง นอกจากนี้ขอขอบพระคุณ รศ. สายใจ คุ่มขนาบ ประธานกรรมการวิทยานิพนธ์เสียงดังแต่ใจดีผู้ช่วยชี้แนะทางสว่างและทำให้มีกำลังใจยิ้มสู้กับการแก้วิทยานิพนธ์ ขอบพระคุณ ผศ. จิรภา วรเสียงสุข กรรมการวิทยานิพนธ์ ครูผู้ที่เอาใจใส่อย่างดีมาโดยตลอด ขอบพระคุณ อาจารย์ณัฐจรี สุวรรณภักดิ์ อาจารย์ที่สองที่ใจดีและคอยชี้แนะแนวทางที่เป็นประโยชน์ และให้กำลังใจเมื่อกำลังแย่ ขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยาทุกท่านที่พัฒนาการเรียนรู้ของศิษย์ พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะสังคมศาสตร์ทุกท่านที่เสียสละยอมเหน็ดเหนื่อยไปสอนหนังสือพวกหนูไกลถึงลำปาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รศ. ปรีชาดิ วลัยเสถียร อาจารย์ชาวหนูขอบพระคุณอาจารย์สำหรับการเขียน recommendation ให้หนูจนได้รับทุน ขอบพระคุณ ผศ. เดชา สังขวรรณ และ รศ. นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ ผู้ใหญ่ใจดีที่ทำให้ชีวิตสนุกสนาน ท้องอิม และพุงพุย

“ขอบคุณจากต้นกัเจ้า” คือ ขอบพระคุณมากๆ สำหรับคนเร่ทุกคนที่ให้การดูแลเป็นอย่างดีเมื่อคราวที่เดินทางเร่ร้อนไปขายยาด้วยกัน ขอบพระคุณป้าแก้ว ยายพร ป้าคำ อาหอม ลุงสม ป้าน้อย ป้าธลี ตาเตน ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึกและช่วยเหลืออย่างสุดกำลัง ขอบพระคุณหมอวิน หมอยง ที่อนุญาตให้ติดตามคาราวานคนเร่ ขอบพระคุณหมอพงษ์ศักดิ์ที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาครั้งนี้ ขอบพระคุณชาวบ้านนาไผ่และขอบคุณบ้านนาไผ่แผ่นดินที่ต้องตอบแทน

สำหรับเพื่อนฉัน ขอขอบคุณพี่นุกที่ช่วยกระตุ้นให้ตื่นใจในหลายๆเรื่อง ขอขอบคุณที่ทำให้ตลกและยิ้มได้ในสถานการณ์ที่ตึงเครียด ขอขอบคุณอ้อที่ร่วมหัวจมท้ายกันมานับตั้งแต่ปี 1 และทำให้ชีวิตสนุกสนานในภาวะการณ์ที่ย่ำแย่ ตีใจที่เรามาถึงวันนี้ด้วยกันจนได้ แม้ว่าจะมีเพื่อนเราบางคนมาไม่ถึง แต่ฉันเชื่อมั่นว่าเพื่อนเรานั้นจะมาถึงจุดนี้ในสักวัน และเราจะฉลองด้วยกันอีกครั้ง... เป็นกำลังใจให้เพื่อน... ขอขอบคุณพี่วิชัย สำหรับทุกน้ำใจที่มีให้ รวมทั้งข้อคิดดีๆ และแง่มุมของชีวิต

ขอพระคุณอาจารย์พี่ฝนพี่สาวที่แสนดีที่สุดผู้ผลักดันเข้าสู่วงการ ขอคุณ อีว, จุ่มจิม, กิ่งแก้ว ผู้ร่วมอุดมการณ์สำหรับทุกการตามได้ ขอคุณกิม สำหรับการช่วยเหลือที่สำคัญ ถ้าไม่มีกิมพี่คงแย้ ขอคุณศุภณีย์วิจัฯผู้สนับสนุนหลักด้านทุนทรัพย์ในการดำเนินชีวิต และวัสดุอุปกรณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ ขอคุณพี่ส้ม หนิง สำหรับแรงสนับสนุนบางประการ ขอคุณหยง นูนี่ มล เมย์ และเพื่อนฉันอีกหลายคนที่คอยถามไถ่และทำให้ชีวิตครึกครื้น ขอคุณน้อย มุก เพื่อนสมัยประถม เอื้อเพื่อสถานที่พักและความบันเทิงใจเมื่อครั้งไปเก็บข้อมูลที่พัทยา ขอคุณรุ่นน้องทุกคนทั้ง สังคมวิทยาและมานุษยวิทยาที่เป็นห่วงเป็นใย

ขอพระคุณพ่อแม่ที่รักยิ่งสำหรับการสนับสนุนทุกอย่างให้ลูกเป็นเช่นทุกวันนี้ ดีใจที่มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้พ่อยิ้มแป้น และแม่ยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ สวณไอน้องรัก ขอคุณที่ช่วยดูแลและทำให้พ่อแม่อุ่นวยพอดคลายเหงาได้บ้างตอนที่ไม่มีอยู่ ขอคุณทุกคนที่ทำให้ชีวิตได้เรียนรู้เติบโต และท้ายสุดคงไม่มีฉันในวันนี้ ถ้าไม่มี "เธอ"

รุ่งนภา เทพภาพ

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

มิถุนายน 2549